

HAMARØY MENIGHETSBLAD

Nr. 2/2007, 66. årgang

God sommer!

Å BRENNES PÅ BÅLET

I et intervju i Dagbladet nylig hevder Regjeringens spesialrådgiver Eva Joly at Gerd-Liv Valle i vinter ble offer for et særnorsk fenomen. Hun ble brent på bålet!

-I løpet av et par dager gikk Valla fra å være en av Norges mektigste kvinner?– og en flink forhandler til å bli hatobjekt nummer 1. For meg liknet det på en hekseprosess som aldri kunne skjedd i et annet land, hevdet hun.

På Dagbladets spørsmål, om hvorfor det skjedde, svarte hun:

-Jeg tror det er fordi vi har en så sterk myte i dette landet om at vi er?– like. Det er vi ikke. Vi er ikke like rike, like mektige. Det finnes forskjeller også her. Men Norge er det samfunnet hvor det er mest benektet. Det er for å holde myten ved like at vi brenner individer på bålet. Vi kan ikke leve uten regelmessig å ofre bemerkelsesverdige individer. Det Valla er anklaget for er mye mindre trakassering enn det at hun i?– uttalelsen om Yssens graviditet muligens ikke var politisk korrekt. Hun hadde ikke den jublende holdningen man i dag forventes å ha når man hører om en kollegas svangerskap. Det var det hun ble brent for, tror jeg.

Joly har en annen teori også.

-Det er en sterk tendens i det norske samfunnet til å identifisere seg med?– offeret. I Frankrike hadde man aldri klart å framstille Yssen, en tidligere statssekretær, som et offer. Der hadde alle visst at en statssekretær har midler til å uttrykke seg og ordne opp. Men Yssens framstilling har funnet en gjenklang i samfunnet som vi bør reflektere over. Vi kan ikke ha et samfunn bare

av ofre. Vi trenger helter, noen som utretter noe.

Etter å ha lest intervjuet med Joly kjenner jeg på en sterk uro. Jeg tror hun har rett. Myten om alle menneskers likhet ligger som en svøpe over landet. Med den river vi ikke bare lederne og de bemerkelsesverdige ned av pidestallen. Myten gjør oss stadig blinde for rikdommen som ligger i menneskers forskjellighet og i selve meningsbrytingen. Det er likeverdet, ikke myten om likheten som forsvarer disse verdiene.

Kirkemøtet skal i høst bl.a. diskutere hvorvidt homofile prester i partnerskap skal kunne gjøre tjeneste i kirken, og regjeringens forslag til ny kjønnsnøytral ekteskapslov. For en kirke som kjenner seg forpliktet både overfor mennesker liv og på Guds ord, er det viktig å ikke ta lett på disse spørsmålene. De må arbeides med, og debatteres i åpenhet og ærlighet.

Da er det forstemmende å oppleve hvordan debatten er i ferd med å knebles av det jeg oppfatter som ren angst. Angst for å mene noe som går på tvers av det allment, dvs i media, aksepterte. Angst for å få hverdagen, tryggheten, selvbildet og selvaktelsen knust i et mediekjør som ingen mennesker er skapt for å tåle.

Jeg ønsker meg en ny myte å måle oss mot. En myte som gir rom for mer enn likhet, ensretting og meningstvang. En myte som verdsetter forskjelligheten og det ukorrekte, fordi vi ikke kan være det foruten.

Rolf Steffensen

HAMARØY KIRKE SKIFTER TAK

Som foreløpig siste del av en mangeårig renovering av Hamarøy kirke, skiftes nå også taket på kirken. De gamle, slitte og asbestfarlige eternittplatene skiftes ut med et mer moderne og vedlikeholds-fritt tak. Samtidig med at det gamle taket fjernes og erstattes med nytt,

isoleres taket på nytt. Treverket rundt vinduene over taket på baksiden av kirken blir dessuten beiset og vinduene ettersett og kittet på nytt.

Det er byggmester Knut Høivaag som står for arbeidet.

NY UNGDOMSGRUPPE TIL SØR-AFRIKA

Hele gjengen samlet i kirka sammen med rektor Vaughn Murray og prest Mike Adams

Det var en spent gruppe ungdommer og elever ved Knut Hamsun videregående skole som i slutten av april i år reiste til Sør-Afrika for å gjøre seg kjent med forholdene der etter apartheid. De fem ungdommene var Vianni Knutsen og Sara Gælok, begge fra Drag, Daniel Bjørkmann, Storjord, Lasse Pedersen, Innhavet og Maya Trønnes fra Gurendal. Sammen med dem reiste også Solvår Knutsen Turi, Drag og Rolf Steffensen, Presteid.

Reisen startet søndag 22. april. Først halvannet døgn seinere, dvs tirsdag morgen, var vi framme i Atlantis utenfor Cape Town. Da hadde reisen vært i mange timer, og den siste flyturen fra London i hele 12 timer i ett strekk.

Første dagen i Atlantis ble brukt til å etablere oss i gjestehuset like ved

Atlantis Beacon Hill Church og til å gjøre oss litt kjent i bydelen Atlantis. Som vanlig på disse reisene ble også denne gruppas første møte med Sør-Afrika, og Atlantis i særdeleshett, et sterkt møte. Allerede på veien ut fra flyplassen ble vi oppmerksomme på fattigdommen i de mange slumområdene. Og i Atlantis fikk vi snart også møte mennesker som opplever helt andre utfordringer i sin hverdag enn vi i vår. Et av møtene som særlig står igjen er det vi hadde med en hiv-positiv ung mann, som fortalte hvordan livet endret seg da han bestemte seg for å være åpen om at han var smittet av hiv-viruset. Etter først å ha blitt regelrett kastet ut av familien bestemte han seg for å vie livet sitt til å informere om hiv/AIDS og hjelpe andre. Fra da av har hiv-smitten ikke lenger vært en forbannelse, men en velsignelse i livet hans.

Den andre dagen i Sør-Afrika brukte vi til å besøke fengselet på Robben Island, der Mandela satt fengslet i mange år. Også det ble et sterkt og viktig møte.

De to neste dagene, torsdag og fredag, var avsatt til workshops, eller seminarer, sammen med en gruppe elever ved Robinvale high school like ved kirken.

På klassebesøk

Etter omvisning på skolen og et fantastisk kulturprogram til ære for oss, foregikk de to neste dagene i Atlantis Beacon Hill Church.

Gruppearbeid

Med proffe ledere fra ungdomsprogrammet ved Desmond Tutu Peace Centre ble det to svært interessante dager om fred og

rettferdighet, og om forskjellighet og mangfold.

Making friends!

Den nest siste dagen i Atlantis besøkte vi San-folkets kultursenter !Khwa ttu, der vi i tillegg til å se og oppleve tradisjonell sør-afrikansk urfolkscultur, fikk øve oss på et svært krevende San-språk, som inneholder ikke mindre enn 7 forskjellige klikkelyder.

Lasse og Maya trommer

Oppholdet ble avsluttet med deltakelse på gudstjenesten i Atlantis Beacon Hill Church der vår samarbeidspartner og vert, Mike Adams, er prest.

Allerede til høsten blir det gjensnitt fra Sør-Afrika til Nord-Salten. Planen er at en gruppe på 4-5 elever, rektor og en lærer fra Robinvale high school og en representant fra kirken skal besøke Hamarøy/Tysfjord en uke i oktober.

ET VERDIG LIV – OGSÅ FOR BLINDE

Av Sonja Küspert, Madagaskar.

Det er ikke lett å leve som blind uansett hvor i verden du bor. Men i noen land får blinde bedre hjelp til å mestre livet sitt på en verdig måte enn i andre. Er du så uheldig og lever i et land med mye fattigdom og fordommer, er livet som blind spesielt vanskelig.

Heldigvis har norske misjonærer tidlig sett problemene - og gjort noe med dem. De begynte med undervisning for blinde og svaksynte, og i 1924 ble blindeskolen på Loharano, et sted omtrent 25 km nordøst fra Antsirabe, åpnet. I dag finnes det fire blindeskoler på øya, eid og drevet av den gassiske lutherske kirka (FLM). Hovedskolen ligger i Antsirabe og de tre andre er ved kysten: Toamasina og Farafangana i øst og Toliara i vest.

I 80-åra ble det gitt betydelig hjelp fra utlandet til arbeidet med blinde på Madagaskar, og det kunne bygges en helt ny skole i Antsirabe. I 1985 flyttet

selve grunnskolen og administrasjonen inn i det nye skolebygget, mens skolen på Loharano blir brukt til å gi blinde ungdommer en grunnutdanning i håndverk og jordbruk. Den nye skolen ligger flott til på en åsrygg nord i byen.

Klasserommene er lyse og moderne, det finnes et eget bygg til trykkeri og verksted og et administrasjonsbygg. Gutter og jenter har hver sitt internat med firemannsrom, og solcellepaneler sørger for varmt vann til alle. Slikt er aldeles ikke selvfølgelig her på Madagaskar! Det finnes mange husstander også i hovedstaden, hvor folk må hente vann fra en brønn eller pumpe ved veien, og de som har innlagt vann har vanligvis bare kaldt vann.

Skoledriften

Skoledagene starter alltid med en andakt, med bønn og sang og hvor en av ungene leser fra bibelen. Sangene blir akkompagnert av bibliotekaren, en blind mann som selv har vært elev ved blindeskolen.

Ungene er i alderen 6 – 15 år. De blir undervist i blindeskrift "Braille", men følger ellers den statlige lærerplanen for den 5-årige grunnskolen. I avgangsklassen lærer de også å skrive på skrivemaskin som de så bruker til eksamen fordi besvarelsene blir rettet av vanlige sensorer som ikke kan blindeskrift. Siden det tar mer tid å lese blindeskrift og tilegne seg kunnskaper som seende barn lærer av seg selv, tar det omtrent mellom 5 og 7 år til elevene kan gå opp til eksamen. Ungene blir undervist med mye

tålmodighet og kjærlighet, tilrettelagte hjelpemidler og i små klasser. Hvis en elev har problemer med å henge med, kan barnet ta et år om igjen. I 2006 sto alle elevene som gikk opp til grunnskoleeksamen ved de fire blindeskolene på Madagaskar, mens det ellers er høy strykeprosent ved vanlige grunnskoler.

Internatet

Alle elevene bor på internat, selv om de er små når de begynner på skolen. Dette er de nødt til fordi barna kommer fra hele øya, som er nesten dobbelt så stor som Norge. Da sier det seg selv at noen har veldig lang vei. I tillegg er de fleste veiene fremdeles dårlige og det er mange veiløse områder. Ikke en gang til jul eller påske kommer alle seg hjem, selv om ferien varer i tre til fire uker.

Jeg har et veldig godt inntrykk av internatet hvor jeg jobber hver onsdag ettermiddag. Ungene har det rent og ryddig, har gode sanitære forhold, kan spise seg mette tre ganger om dagen og har internatsbestyrere som er glade i dem. Alle må hjelpe til med å få det ordentlig og fint. Ungene vasker klærne og rommene sine selv, men de minste får hjelp til å begynne med. Slik blir de også selvstendige når de senere flytter tilbake til hjemstedet sitt. De har venner som har samme bakgrunn og ingen som mobber dem. Om ettermiddagen blir de i tillegg undervist i praktiske ferdigheter. Jentene holder for øyeblikket på med å lære seg å strikke, og Mr Meme, lederen for gutteinternatet, tar guttene med seg ut og trener deres sansorganer. De lærer f.eks. å kjenne planter ved å føle og lukte på dem.

Mme Velo, lederen for jenteinternatet, forteller at de aller fleste ungene lengter etter å komme tilbake til skolen og internatet etter ferien. Når de er hjemme blir noen av dem låst inne alene på rommet eller i hytta hele tiden, noen blir mobbet av ungene rundt dem og slett ikke alle kan spise seg mette.

Kjøkkenet

På kjøkkenet styrer og steller Mme Louise, en myndig og energisk dame.

Hun lager mat til alle ungene, litt over 70 personer tre ganger om dagen, sju dager i uka. Til tross for den enorme arbeidsbelastningen er hun alltid i godt humør. På søndager går hun i kirka og

likevel klarer hun å lage både frokost og middag til alle. Kostholdet er både rikelig og variert. Ungene får ris, manjokk, mais, egg, frukt, grønnsaker, kjøtt og fisk.

Bibliotek

Skolen har et eget bibliotek med både kristne bøker og skjønnlitteratur i blindeskrift. De fleste er på fransk eller gassisk, men det finnes også noen gaver fra utlandet på engelsk. Elevene kan også låne bøker med seg hjem i ferien.

Trykkeri og verksted

Blindeskolen har et eget trykkeri for bøker i Braille, blindeskrift. Her trykkes det bl.a. bibelske tekster, f.eks. evangeliet etter Lukas, en tykk bok som kan kjøpes for 200 Ariary, dvs. for under 1 krone. Det er så billig siden blindeskolen får støtte fra utlandet og prisen er heller symbolsk. Men det lages også skolemateriell og det finnes en spesiell kopimaskin for blindeskrift. Det er også ansatt en mann som er ansvarlig for at ødelagte skrivemaskiner og annet verktøy blir reparert.

Veiledere

Skolen har fem veiledere som reiser rundt til hjemstedene til barna. Etter endt skolegang bor de ei uke sammen med hver elev og legger forholdene tilrette for at de kan klare seg. De går sammen med dem til torget og andre viktige steder, slik at de senere kan gå uten følge. På disse reisene rekrutterer de også nye elever. Det er ikke alltid lett å overbevise foreldrene om at det er bryet verdt å sende et blindt barn på skolen, og at de har både lov til og rett på skolegang.

Stipend

For å kunne sende barna sine på blindeskolen må foreldrene betale en egenandel og stille med klær og utstyr. Selv om blindeskolen er subsidiert og egenandelen er forholdsvis liten og i tillegg kan betales litt etter litt, klarer ikke alle foreldrene å betale hver måned. Da er det bra at det finnes også et fond der de fattigste kan få stipend og slipper å betale. Fondet kommer fra gaver fra Norge, og blindeskolen sliter hvert år med å få nok midler slik at alle elever som trenger støtte kan gå på skolen. Mamitiana, en 10 år gammel jente, er en av elevene som er avhengig av stipend. Hun er morløs og faren, en tidligere pousse-pousse kjører, er ikke lenger i stand til å ta seg av henne.

Heldigvis har Mamitiana både storesøster og storebror som er glad i henne. De er gift begge to og har egen familie, men har ikke råd til å betale noe som helst til blindeskolen. Uten stipend kunne Mamitiana ikke gå på skolen og ville være en byrde for sine søsken.

Framtida

Etter endt skoletilbud på blindeskolen har elevene flere valg. Noen går til Loharano og lærer seg et håndverk, noen flytter hjem til byen eller landsbyen og noen få fortsetter på en vanlig ungdomsskole (6.-9.klasse). Enda færre klarer til og med å gå på videregående skole etterpå. Det å fortsette etter grunnskolen er unntaket, selv om den gradvise integreringen i vanlige klasser skulle vært regelen. Det er imidlertid bare små eller ingen ressurser til å følge opp barn med spesielle behov i vanlige skoler. Gjennomsnittlig er det omtrent 55 elever i en klasse, og mange lærere og skolebyråkratiet har fremdeles et negativt syn på barn med funksjonshemminger. Det samme gjelder for de fleste foreldre som verken ser verdien i skolegangen for en blind ungdom eller har ressurser til det. Det grønne undervisningsprogrammet (ProVert) som blindeskolen er del av fra i år, jobber bl.a. med denne saken, og prøver å gi barn og ungdommer med funksjonshemminger større sjanser til å bli integrert og til å få videre utdanning etter grunnskolen. Blindeskolen hjelper til så godt den kan, veileder lærere ved vanlige skoler og "oversetter" skolebøker til blindeskrift. I 2006 sto 2 av 6 blinde ungdomskoleelever på eksamen etter 9. klasse, og én blind elev klarte artium.

Hvis du vil støtte dette viktige arbeidet kan du gi en øremerket gave helst til stipend til blindeskoleelever (prosjektnummer 623 379) eller til selve blindeskolen på Antsirabe (prosjektnummer 632 303).

BE OG ARBEID FOR KLIMAET

Felles uttalelse fra Bispemøtet og Mellomkirkelig råd

FNs klimapanel gir oss en ny, talende rapport om tilstanden for vår jord.

Nå vet vi mer om alvoret i det vi har ant og trodd lenge.

Vi vet at skaperverket, vår felles, skjønne jord, er såret og i ubalanse.

Vi vet at vi bærer ansvar for dette.

Vi vet at dersom vi ikke gjør noe med våre utslipp av klimagasser og annen forurensing, blir dette verre for oss alle og for våre etterkommere.

Vi vet at mye av det som skjer, først rammer dem som har det vanskelig fra før.

Vi vet at dersom vi nå tar store tak, både som enkeltmennesker og som fellesskap, kan det nytte. Politiske ledere, i Norge og internasjonalt, må nå våge å ta riktige og kanskje upopulære grep på vegne av oss alle.

Nå er det tid for å be og arbeide. Vi vil oppfordre alle troens mennesker til å be for vår sårede jord.

- La oss takke Gud for skaperverket, Guds gave og vårt livsgrunnlag.

- La oss be om at jorden fortsatt kan bære oss og våre etterkommere.

- La oss be om at vi hver for oss og sammen får vilje og evne til å gjøre det vi kan for å snu utviklingen.

- La oss be for våre politikere og for næringslivet, om klarsyn og mot til å gjøre det som nå må gjøres.

*Biskop Olav Skjevesland, Preses
Generalsekretær Olav Fykse Tveit
Mellomkirkelig råd for Den norske kirke.*

SMÅTT OM STORT

Ny domprost

Kongen i statsråd utnevnte fredag 15. juni Elin Vangen, Bodø som ny domprost i Bodø domprosti. Elin Vangen som opprinnelig er fra Bergen, har all sin prestatjeneste i Sør-Hålogaland bispedømme. De siste årene har hun vært stiftskapellan og rådgiver for biskopen i Bodø. Som domprost vil hun også fungere som vikar for biskopen ved hans fravær.

Sagfjord kirke

Som besøkende vil ha lagt merke til har det i løpet av vinteren og våren pågått vedlikeholdsarbeid av vinduene i kirken. Vinduene blir etter tur tatt ut og restaurert av kyndige håndverkere. Det blir samtidig skiftet vindusforinger og karmen med mer.

Nye bord og stoler

Hamarøy menighetsråd har gått til anskaffelse av nye bord og stoler til menighetssalen i Hamarøy kirke. Interiørarkitekt Kirsti Kalstad har gitt menighetsrådet og kirkevergen råd ved valget av type, farge, kvalitet etc. Det er til sammen kjøpt inn 14 bord og 100 stoler.

Prestevikar

Årets ferievikar for soknepresten er sykehuspresten i Narvik, Mark Drogseth. Han er født i USA i 1946, og er ny i stillingen som sykehusprest. Han har forøvrig også tidligere gjort tjeneste i bispedømmet, nærmere bestemt som menighetsprest i Saltdal.

Spennende ny nabo

Det er med spenning og forventning Hamarøy kirke og menighet ser fram til byggingen og etableringen av det nye nasjonale Hamsun-senteret ikke langt fra kirken. Ved flere anledninger har soknepresten gitt uttrykk for den spennende ”dialogen” som oppstår når det hvite kirketårnet og det svarte Hamsun-tårnet blir stående i direkte linje til hverandre. Med tanke på de mange eksistensielle, filosofiske og samfunnsmessige spørsmål som Hamsuns liv og diktning reiser, vil det være viktig både for senteret og kirken å holde en nær dialog i fortsettelsen.

Forsoningsprosjektet

Det pågående forsoningsarbeidet mellom samisk og norsk befolkning i Nord-Salten blir lagt merke til. I mai kom to representanter for Fredskorpset til Hamarøy for å tilby sin støtte til prosjektet. I tillegg til å ville innlemme prosjektet i Fredskorpsets nettverkssamarbeid tilbyr Fredskorpset støtte og samarbeid om helårlig arbeidsutveksling for unge/voksne til/fra Nord-Salten og Atlantis. Også Mellomkirkelig råd for Den norske kirke har i et AU-møte nylig drøftet flere sider ved arbeidet, bl.a. relasjonen som er utviklet til den fargede Khoi-befolkningen i Cape Town-området. En av konklusjonene er at saken skal reises og belyses på høstens rådsmøte i september.

I tillegg skal også Ungdommens kirkemøte i juni i år behandle prosjektets foreløpige sluttrapport.

Bladkontingent

Som kjent dekkes utgiftene til trykking og utsendelse av Hamarøy menighetsblad av frivillig kontingent fra de som mottar bladet. Alle husstander i Hamarøy mottar bladet som C-post.

Folk som er bosatt andre steder enn i Hamarøy mottar bladet ved å abonnere på det, dog uten at det sendes krav om betaling.

Hamarøy menighetsblad er helt avhengig av den frivillige kontingenten som bladets lesere betaler. Vi ber om at vedlagte giro/banknr benyttes.

På forhånd stor takk!

Mirian kateketvikar

Hamarøy kirkelige fellesråd har engasjert Mirian Tode i et 50% vikariat for kateket Heidi Strand Mathisen, mens hun er prosjektleder for menighetens livsmestringsprosjekt. I deler av denne perioden, dvs fra august og ut året, er hun også engasjert som vikarprest i 30% stilling mens soknepresten slutfører det pågående forsoningsprosjektet.

Planting på gravsted

Når det gjelder planting på gravstedene minner vi om at det ikke er tillatt å plante på siden av eller mellom gravmonumenter. Slik beplanting vil bli fjernet av kirkegårdens betjening. Det samme gjelder omramming av blomsterbed med løse steiner, stakitt i plast og lignende. Dette av hensyn til gressklippingen.

Gravlegat

Et lite tips til deg som bor et stykke unna eller har problemer med å få stelt gravene til dine slektninger. Det finnes en mulighet for å få opprettet et legat slik at graven blir tatt vare på.

Ved innbetaling av et bestemt beløp til et gravlegat kan Hamarøy kirkelige fellesråd påta seg ansvaret for planting og stell av grav. Gravlegatet forvaltes av fellesrådets daglige leder som legatbestyrer. Det innbetalte beløpet skal dekke utgiftene til vanlig stell av gravstedet for et fastsatt tidsrom. Det opprettes i hvert enkelt tilfelle en legatavtale.

Menighetsbasarene høsten 2007

Hamarøy menighets basar blir den 14. oktober. I den forbindelse tar vi med takk imot gevinster.

Ta kontakt med:

Astrid Jakobsen, tlf 75 77 02 39,
Vibeke Stavøy tlf 75 77 21 71,
Else Marie Ringø tlf 75 77 11 11,
Elin Øgsnes tlf 75 77 15 57 eller
Hamarøy kirkekontor tlf 75 77 18 00.

Basaren i Sagfjorden er 30. september.

Kontaktpersoner her er:

Lillian Kristensen, tlf 75 77 19 12
Berit Leite, tlf 75 77 25 62
Ann-Merethe Jensen, tlf 75 77 19 35
Kristin Elsbak, tlf 75 77 25 67

GUDSTJENESTER SOMMER OG HØST 2007

01. juli
Sagfjord kirke

08. juli
Ingen gudstjeneste

15. juli
Hamarøy kirke
Kirkekaffe

22. juli
Ingen gudstjeneste

29. juli
Hamarøy kirke
50 års konfirmanter. Kirkekaffe

05. august
Ingen gudstjeneste

12. august
Sagfjord kirke

19. august
Den hellige Dorotheas kapell,
Tranøy kl. 19.00

26. august
Hamarøy kirke
Kirkekaffe serveres av Hamarøy
Sanitetsforening

02. september
Ingen gudstjeneste

09. september
Hamarøy kirke

16. september
Sagfjord kirke – Høsttakkefest,
konfirmantpresentasjon, 3. klasse deltar.

Kirkekaffe

23. september
Ingen gudstjeneste

30. september
Hamarøy kirke - Høsttakkefest,
konfirmantpresentasjon, 3. klasse deltar
Kirkekaffe

7. oktober
Tømmernes kapell – markering av
internasjonal eldredag

14. oktober
Søskenheimen på Skutvik

21. oktober
Hamarøy kirke

28. oktober
Ingen gudstjeneste

Når ikke annet klokkeslett er nevnt
spesielt, begynner alle gudstjenester
kl. 11.00. Dåp avtales med kirkekontoret i
god tid.

Med forbehold om endringer. Se også
annonsering i lokalavisa og AN på
fredager. Velkommen!

BILDER AV ÅRETS KONFIRMANTER

Under årets konfirmasjon i Sagfjord kirke søndag 3. juni, ble to ungdommer konfirmert – Silje Johansen og Andreas René Pettersen. Foto: Anita Pettersen

Konfirmasjonen i Hamarøy kirke var lagt til søndag 10. juni. Her ble 19 ungdommer konfirmert: Ida Sagmo Arnesen, Skutvik, Fredrik Schistad Edvardsen, Sørkil, Hanne Kristine Finvik, Presteid, Sandra Helen Kjelstrup, Oppeid, Nora Birgitte Kjevik, Uteid, Kristian Kornbakk, Nordkil, Kaja Irene Mathisen, Finseth, Sivert Andreas Mathisen, Finseth, Emil Forsberg Olsen, Presteid, Veronika Robertsen Olsen, Oppeid, Anna Kristine Brugrand Sandberg, Oppeid, Vegar Nikolai Sivertsen, Haukås, Kristoffer Robin Ursin, Oppeid, Petter Johan Vangen, Ulsvåg, Lena Mari Kristensen Valle, Ulsvåg, Werner Andrè Wasseng, Oppeid, Hanne Willumsen, Skutvik, Andreas Winsjansen, Skutvik, Aina Skaar With, Ulsvåg. Foto: Ketil Olsen

MANGE UNGDOMMER FRA HAMARØY TIL ÅRETS TENÅRINGSTREFF PÅ GJØVIK

Rett over St. Hans reiser 18 ungdommer og 4 voksne fra Hamarøy Ten Sing til Gjøvik for å delta på et av landets største og kuuleste kirkelige ungdomsarrangementer. Det er TT det dreier seg om, eller TenåringsTreff, som er Norges KFUK-KFUMs ungdomsfestival som arrangeres hvert fjerde år.

Hamarøys deltakere samlet noen dager før avreise

TT er KFUK-KFUMs hovedsatsing når det gjelder ungdomsarrangementer, og har siden 1960 vært arrangert i forskjellige byer i Norge.

Mottoet for årets TT er «Mer enn du ser».

Til årets TT ventes det 3-4000 ungdommer fra hele landet, samt internasjonale deltakere fra hele verden til festivalen. Dette er et møtested for ungdommelig utfoldelse og samtidig et utstillingsvindu for bevegelsen.

TT er en festival hvor ungdom i alderen 13-19 år skal få med seg det beste KFUK-KFUM har å by på av kristent fellesskap, seminarer og aktiviteter.

På TT får deltakerne ... drøssevis av aktiviteter og seminarer hver eneste dag

... nye og gamle venner fra Norge ? og verden

.... idretts- og speideraktiviteter av ymse slag

... en utendørs kjempekoncert med kjente artister, bl.a. Kurt Nilsen og Ralph Myers and The Jack Herren Band

... heftige show i Fjellhallen hver dag

... kristent fellesskap og det beste innen forkynnelse

... kul vannaktivitetsdag på Fastland med bl.a. «Ta sjansen»

... gigantisk «bydag» hvor deltakerne kan få vist seg frem på en av byens mange scener

... 5 dager uten mora di

... et minne for livet

Og dessuten masse inspirasjon til å stå på videre i det lokale Ten Sing som starter opp igjen til høsten.

FLERKULTURELL TEMADAG VED KNUT HAMSUN VIDEREGÅENDE SKOLE

Prosjektleder Heidi Strand Mathisen, lærer Elke Kriehn og rektor Sigurd Winther fotografert på temadagen om flerkulturell forståelse.

8. mai en viktig dag – en dag for ettertanke og for å utvide horisonten.

Etter matpausen sist 8. mai samlet elever og lærere fra Knut Hamsun videregående skole og fremmedspråkelevne fra sentralskolen seg i aulaen, for å sette de flerkulturelle livserfaringene og utfordringene på dagsorden. Vi er alle mennesker på tross av mange ulikheter i språk og kultur, interesser og utseende. Vi blir alle usikre i møte med det fremmede. Hvordan kan vi forholde oss til hverandre på en god måte?

Vi startet med en liten filmsnutt fra den siste samisk/norske ungdomsgruppas reise til Sør-Afrika. Ungdommene hadde selv filmet og Daniel Bjørkmann hadde redigert den. Filmen gav et fint innblikk i hva de hadde opplevd og lært. Rolf hadde laget en historisk oversikt over de parallelle prosessene i urfolkernes kamp for rettigheter i Norge og Sør-Afrika. Det er interessant å se hvor mange likheter det fins til tross for at vi befinner oss på hver vår side av jordkloden! Da ungdommene skulle oppsummere hva som hadde gjort sterkest inntrykk på turen var ”møtet med ungdommene i sør” det hyppigste svaret.

Gjennom en workshop i regi av "Desmond Tutu Peace Centre" hadde gruppen herfra jobbet sammen med elever fra vår vennskapsskole i Atlantis utenfor Cape Town. På workshopen hadde de jobbet med kreative og lekpregede aktiviteter som vi også benyttet i aulaen denne dagen.

Er du enig eller uenig i disse påstandene?

Norge er et bra land å bo i!

Alle som bor i Norge må kunne snakke norsk!

Alle nordmenn er født med ski på beina!

Det er viktig at alle barn får lære sitt eget morsmål!

Samisk er stygt!

Påstandene ble ropt ut, var du enig skulle du gå til venstre, var du uenig skulle du gå til høyre, usikker – stå i midten.

Påstandene og standpunktene som ble inntatt ble gjenstand for meningsutveksling. Hvorfor er du enig i at Norge er et bra land å bo i? Det ble en fin samtale med mange ulike meninger! En morsom liten detalj var at alle de afghanske ungdommene var helt enig i at nordmenn er født med ski på beina, mens ingen av de norske og samiske ungdommene var enige i det.

Møtet med "dagens gjest" er etter hvert blitt et fast innslag på temasamlingene i Livsmestringsprosjektet. Denne gangen var Elke Kriehn vår gjest. Hun er lærer ved Knut Hamsun videregående skole og ellers et menneske med mye internasjonal erfaring. I tillegg til å være oppvokst i Tyskland, har hun også bodd i Finland, Kenya, Tyrkia og Norge. Elke delte sine erfaringer gjennom det å være tysk og samtidig verdensborger. Hun fortalte om hvordan hun som 17 åring i Frankrike ble møtt med skepsis og forakt fordi hun var tysk, og hvordan dette hadde gjort henne oppmerksom på en historie hun ikke kjente særlig godt. I Kenya ble forventningene til henne snudd fullstendig på hodet. Her ble hun møtt med uforbeholdne positive forventninger om at hun som europeer hadde mye å fare med og mye å lære elevene. Møtet med Afrika hadde vært svært positivt på tross av store kulturforskjeller.

Hvorfor?

"- Fordi jeg ble møtt med tillit! "

Elkes viktige erfaring gir grunn til ettertanke!

ORDFØRERKANDIDATENE DISKUTERTE KLIMA I KIRKEN

Ordfører Jan-Folke Sandnes, May Valle, Åslaug Solem, Edgar Kristensen og Rolf Steffensen

Den siste tidens fokus på klimaendringer og det økende behovet for å verne om naturen og miljøet, har nå også nådd kirken. 10. mai i år inviterte Hamarøy menighetsråd med miljøkontakt Ragnar Jullum til et svært interessant, viktig og godt besøkt politisk møte i menighetssalen.

For å sette klimasaken på dagsorden, først og fremst i menigheten, men også i lokalmiljøet for øvrig, hadde menighetsrådet invitert samtlige fem ordfører kandidater til høstens valg i Hamarøy. Samtlige fem takket ja til invitasjonen og deltok i debatten som etterfulgte tidligere amerikansk visepresident Al Gores prisbelønte film – En ubehagelig sannhet.

Paneldebatten og innspillene fra de mange fremmøtte ga tydelige signaler om at dette er en sak som både har stor betydning og som engasjerer. Samtlige ordfører kandidater gav uttrykk for at spørsmålene om klima og miljø snarest må finne sin plass også på den kommunale dagsorden.

Debattleder Ragnar Jullum var etter møtet svært fornøyd med responsen både blant politikerne og publikum. Ragnar selv og flere av de fremmøtte, gav da også uttrykk for at dette er en sak som alle, også kirken, i mye større grad enn hittil, må gripe fatt i. Den handler om menneskehetens, vår egen og våre etterkommeres eksistens og framtid. Intet mindre!

FORSLAGET TIL NY EKTESKAPSLOV BEHANDLES AV KIRKEMØTET

Kirkerådet har besluttet å fremme regjeringens forslag til ny ekteskapslov som sak på Kirkemøtet 12.-17. november, selv om barne- og likestillingsdepartementet bare har gitt Den norske kirke utsettelse til 20. september med å komme med uttalelse i saken.

Kirkerådet vil komme med en høringsuttalelse på sitt møte 13.-14. september, men mener saken er av så stor prinsipiell betydning både for samfunnet generelt og for kirken at den også bør tas opp i kirkens øverste representative organ.

- Regjeringens arbeid med å endre ekteskapslovgivningen i Norge rokker ved grunnleggende tradisjoner og oppfatninger om hva ekteskap er i vårt samfunn. Også internasjonalt vil det bli motbatt med forbauselse om den over tusenårige tradisjon i ekteskapslovgivningen blir endret slik forslaget er formulert. Jeg har vanskelig for å se at det forslag som nå fremmes, er underlagt en så bred og grundig arbeidsprosess at det kan framstå som velbegrunnet. Det gjelder både de prinsipielle og de praktiske sider ved dette forslaget, sa Kirkerådets leder Nils-Tore Andersen om saken i sin åpningstale til Kirkerådet torsdag.

En hovedbegrunnelse for å fremme ekteskapsloven som sak på Kirkemøtet, er kirkelovens bestemmelse om at møtet skal uttale seg i saker om viktige endringer i lover på det kirkelige

området, og kirkens vigselførelse er regulert gjennom ekteskapsloven.

Det er enighet i Kirkerådet om at Kirkemøtet får den nye ekteskapsloven som sak, men noe ulik oppfatning av hva slags uttalelse Kirkemøtet skal komme med. Deler av rådet har understreket viktigheten av å holde behandlingen av ekteskapsloven og spørsmålet om vigselførelse og ansettelse av homofile i partnerskap atskilt som to saker på høstens kirkemøte. Andre har uttrykt bekymring for at disse sakene kan komme til ta oppmerksomheten i offentligheten bort fra Kirkemøtets behandling av klima og miljø, som også står på dagsorden for Kirkemøtet.

Kirkemøtet er Den norske kirkes øverste representative organ og er i hovedsak sammensatt av medlemmene av de 11 bispedømmerådene. Kirkerådet er Kirkemøtets forberedende og iverksettende organ, og alle bispedømmeråd er representert blant rådets 15 medlemmer. (Kirkens informasjonstjeneste)

SLEKT FØLGER SLEKTERS GANG

DØPTE

HAMARØY KIRKE

08.04.07

Håvard Johan Jakobsen Kjevik og
Eirik Nikolay Jakobsen Kjevik, Oppeid
Matias Hansen, Tranøy

22.04.07

Mathias Solhaug, Ulvsvåg
Werner André Wasseng, Oppeid

09.06.07

Ask Høivaag, Hersethskogen
Aina Skaar With, Ulvsvåg

TØMMERNES KIRKE

29.04.07

Ismael Johann Prescher, Fikkestad

KJØPSVIK KIRKE

11.03.07

Kristian Herseth Solberg, Bodø

VIGDE

”Det hellige Dorothea`s kapell”

24.03.07

Siv Tonje Gundersen og Håvard Jendem,
Meldal

31.03.07

Ulrike Møller og Peter Mehler,
Tyskland/Bodø

INNHAVET

27.04.07

Berit Haga og Johnny Fjeld, Innhavet

DØDE

HAMARØY

26.03.07

Maren Lovise Winther, Sørkil
f. 02.11.1920

30.03.07

Jorunn Pernille Kristensen, Skutvik
f. 06.04.1918

18.04.07

Astrid Lovise Fredriksen, Steigen
f. 20.08.1918

21.04.07

Håkon Pedersen, Hjel seng
f. 28.08.1913

04.05.07

Kristian Georg Dypvik, Dypvik
f. 17.09.1922

10.05.07

Torstein Finvik, Presteid
f. 26.08.1937

16.05.07

Gudrun Birgit Erna Børresen, Skutvik
f. 31.12.1925

TØMMERNES

23.02.07

Margit Otelie Nordland, Fauske
f. 06.06.1913

27.03.07

Ellen Tjervaag, Innhavet
f. 19.01.1940

23.05.07

Selma Lorentse Olsen, Strinda
f. 19.07.1924

23.05.07

Solveig Jandine Skjefstad, Innhavet
f. 29.03.1919

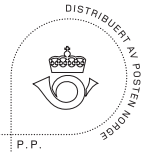
SAGFJORD

02.05.07

Ragnar Petter Kristiansen, Rødtang
f. 02.03.25

B

NORGE

P. P.

HAMARØY OG SAGFJORD SOKN

Sokneprest
Rolf Steffensen

Kateket og vikarprest
Mirian Tode

Kirkeverge
Tanja Knutsen

Kontorfullmektig
Gunnhild Storevik

Kirketjener/graver Hamarøy
Dagfinn Jakobsen

Kirketjener/graver Sagfjord
Per Arnt Pettersen

Organist
Tor Arne Grønbech

Prosjektleder
Heidi Strand Mathisen

Preste- og menighetskontoret er åpent
for henvendelser
tirsdag til torsdag kl. 09.00 - 14.00.
Telefon 757 71800 - Telefax 757 71801

Etter normal arbeidstid treffes vakthavende prest
på tlf. 91 65 58 76.

Hamarøy menighets hjemmeside på internett:
www.hamaroy.kirken.no

Menighetsbladet

Redaktør
Rolf Steffensen